

[Justitsministeren.]

kan forlanges afholdt hos en insolvent skyldner, ikke skal gælde for skatte- og afgiftskrav. Endvidere blev der rejst tvivl om, hvorvidt det var rigtigt, at det offentlige altid ved inddrivelsen er i stand til at tage de fornødne sociale hensyn.

Justitsministeriet har på baggrund af kritikken på ny drøftet spørgsmålet om det offentliges fortrinsstilling med finansministeriet, men som nævnt er forslaget ikke ændret på dette punkt. Det er min opfattelse, at man ikke umiddelbart kan sammenligne behovet for tvangsinddrivelsesmuligheder hos det offentlige og hos private, således at der kan blive tale om en ligestilling. Jeg er klar over, at der er meget delte meninger om dette spørgsmål, og jeg vil selvfølgelig være villig til at drøfte dette og andre spørgsmål i retsudvalget.

I bemærkningerne til lovforslaget er merudgiften ved forslagens gennemførelse anslået til ca. 1,2 mill. kr. årligt. Det følger af sagens natur, at et sådant skøn er behæftet med stor usikkerhed, og jeg vil bestræbe mig på at begrænse udgiften mest muligt.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene og de bemærkninger, der ledsager dem, skal jeg anbefale forslagene til det høje tings velvillige behandling.

Fremdeles tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ligsyn m. v.*

Lovforslaget tilsigter især at skabe grundlag for en sikrere og mere ensartet praksis med hensyn til en konstatering af de forhold omkring dødsfald, som der består en offentlig interesse i at få fastslået, herunder også dødsfald i forbindelse med trafikulykker og arbejdsulykker.

Den gældende ligsynslov stammer fra 1871 og er gennem årene blevet tilpasset samfundsudviklingen ved administrative forskrifter, hvilket imidlertid er sket på bekostning af overskueligheden, således at der er åbnet plads for væsentlige tvivls-spørgsmål.

Det foreliggende lovforslag, som bygger på en betænkning vedrørende revision af ligsynsloven m. v., er først og fremmest udtryk for en ajourføring og videreudvikling af de gældende regler om foretagelse af almin-

delige og medico-legale ligsyn og medico-legale obduktioner. Forslaget vil blandt andet medføre, at man overalt i landet vil følge de samme regler ved afgørelsen af, i hvilket omfang sådanne ligsyn og obduktioner skal fortages. Herudover foreslås en række ændringer i forhold til gældende regler som nærmere omtalt i forslagens almindelige bemærkninger.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Desuden tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om voldgift i tvistigheder angående handel med husdyr.*

Formålet med lovforslaget er især at gennemføre en forhøjelse af vederlag og rejsegodtgørelse til voldgiftsmænd, der medvirker i husdyrvoldgiftssager.

De gældende satser for vederlag og rejsegodtgørelse er fastsat i 1962. Den udvikling i løn- og prisniveauet, der siden har fundet sted, gør det nødvendigt nu at foretage en forhøjelse af satserne.

Medens beløbenes størrelse hidtil har været fastsat i selve loven, indeholder lovforslaget — i lighed med retsplejelovens bestemmelser om ydelser til lægdommere og vidner m. v. — en hjemmel for justitsministeren til at fastsætte vederlag og rejsegodtgørelse til voldgiftsmændene. Dette vil muliggøre en justering af beløbene med kortere mellemrum i det omfang, det måtte vise sig påkrævet.

Også lovens bestemmelse om udskrifter af voldgiftsbøgerne er efter ændringen af rets-afgiftslovens regler om retsbogsudskrifter forældet og foreslås derfor ændret.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endelig tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af auktionslederloven.*

Formålet med lovforslaget er især at gennemføre en ændring af reglerne om fastsættelse af auktionslederens vederlag for afholdelse af auktioner.